אגרות הראי"ה - כרך ב' - אגרת תרסג

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ג שבט תרע"ד - יפו
נמען: הרב יעקב משה חרל"פ

חיזוק שוב: 'מאתר עילאה' יבוא הנחמה. הנשמה שיצאה ממאסר הגוף מתענגת על ה', ו'צדיקיא בתר חייהון יתיר מבחייהון'. האבל ניתן לבני אדם רק מחולשת הכרתם. הרב קוק מוכן לעזור למשפחת האח.

עיקרי הדברים

- נחמה מאתר עילאה.
- עליית הנשמה.
- עזרה למשפחה.

נוסח האגרת עם ביאור

בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך: [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] *והוא אינו חלק מלשון האגרת.*

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ג שבט תרע"ד[4]

ברכה ונחומים וחיים טובים ונעימים לכבוד ידי"נ[5] וחביבי מחמד לבבי רוחי ונפשי, הרב המאוה"ג[6] לממשלת התורה והחכמה והיראה, אוצר החמודות מוהרי"מ[7] חרל"פ[8] שליט"א[9] וכא"ל[10] לברכה וכט"ס[11].

הנני מוצא את עצמי עוד הפעם מחוייב לחזק ולאמץ את רוח כת"ר[12] ידי"נ, שליט"א. אל יאמר איך ינחם ובמה ינחם. דוקא מאתר עילאה לפום דרגיה, [ממקום עליון, לפי מדרגתו (ארמית)] ינחם וינחם בעז"ה[13], מקור החיים והנחמות. דוקא בהשקפה עליונה לטובה, שכל האנינות והאבלות, על נפש יקרה שעזבה חיי הבל, אחרי אשר מלאה צבאה, בתיקון השכלול לפי מדתה, ועלה לרצון מדודנו מדוד, לארחא בתפוחא קדישא [לטייל בחקל תפוחין קדישין, השדה הקדוש, כינוי לגן עדן בזוהר (ארמית)] להתענג בצחצחות עליונים, וצדיקיא איתניהו בכולהו עלמין

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 עה"ק - עיר הקודש
3 ת"ו - תבנה ותכונן
4 תרע"ד - השנה תרע"ד (1913/1914)
5 ידי"נ - ידיד נפשי
6 המאוה"ג - המאור הגדול
7 מוהרי"מ - מורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות י, מ (למשל: יעקב + משה) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
8 חרל"פ - הרב יעקב משה חרל"פ (תלמידו של הרב קוק)
9 שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
10 וכא"ל - וכל אשר לו
11 וכט"ס - וכל טוב סלה
12 כת"ר - כבוד תורתו
13 בעז"ה - בעזרת השם

בתר חייהון יתיר מבחייהון, [והצדיקים נמצאים בכל העולמות אחרי חייהם יותר מבחייהם (זוהר, ארמית)] וכל אחד מעובדי ד' באמת, בתמימות רעותא דלהון, [בתמימות רצונם (ארמית)] הלא אין קץ להתפשטות החיים העליונים המאירים של נשמתם בצאתם למרחב ממאסר הגויה, אז תתענג על ד' ממש, - כל אותו האבל והקדרות אינו אלא ענין אשר נתן לבני אדם מחולשת הכרתם של רובא דעלמא, [מחולשת הכרתם של רוב העולם] ולא דברה תורה אלא כנגד יצה"ר[14], [קידושין כא] ובכל ת"ח[15] לפום דרגיה, אור הציץ שעל ראש כה"ג[16] [הציץ שעל מצח הכהן הגדול מרצה את הקורבנות "בין ישנו על מצחו בין אינו על מצחו" (יומא ז)] זורח הוא ומרצה בין ישנו על מצחו בין אינו על מצחו, לפאר ענוים בישועה, לחבוש לשבורי לב ולהפוך אבלם לששון. וכת"ר[17] ידי"נ יחזיק במעוזו מעוז עליון, והיה רק למעלה, והשי"ת[18] לא יתן למוט רגל חסידיו, ואורך ימים וכ"ט[19] ישביעהו [על פי תהלים צא, טז] בעה"י[20].

כל מה שנדרש עוד לכתוב ולעשות לטובתו ולטובת בית אחיו הרה"צ[21] ז"ל[22], הנני בע"ה[23] הכן, ואל ימנע ידידי להעירני ע"ז[24] בכל עת חפץ.

הנני מוכרח לקצר, ואומר ברכה ואה"ר[25] פנימית, ידי"ע[26] מצפה צביונו ותפארתו בכל לב,

הק' אברהם יצחק ה"ק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א'-ד'

---

14 יצה"ר - יצר הרע
15 ת"ח - תלמידי חכמים
16 כה"ג - כהאי גוונא
17 וכת"ר - וכבוד תורתו
18 והשי"ת - והשם יתברך
19 וכ"ט - וכל טוב
20 בעה"י - בעזרת השם יתברך
21 הרה"צ - הרב הצדיק
22 ז"ל - זכרונו לברכה
23 בע"ה - בעזרת השם
24 ע"ז - על זה
25 ואה"ר - ואהבה רבה
26 ידי"ע - ידידו עוז